

§ 45.

Efter endt Beviisførelse nedlægger Anklageren sin Paaftand og begrunder den ved at udtale sig over Sagen.

§ 46.

Anklagede afhører selv eller ved sit Forsvar sine Vidner, med Hensyn til hvilke samme Fremgangsmaade følges, som ved Anklagerens.

§ 47.

Anklagede kan ligeledes gjøre Indstilling om Udnævnelse af Sagkyndige.

§ 48.

Anklagede eller hans Forsvar er, efter endt Beviisførelse, berettiget til at udtale sig.

§ 49.

Anklageren kan atter tage Ordet, men Anklagede eller hans Forsvar har det sidste Ord.

§ 50.

Paadrager et Vidne sig Mistanke om Meened, kan det strax anholdes.

§ 51.

Viser det sig under Forhandlingerne, at der ved Vidner eller paa anden Maade kan erhverves nye Oplysninger, som paa Grund af uforudseete Omstændigheder ikke tidligere have været kjendte, afgjør Rigsretten paa Forlangende af en af Parterne, om en saadan ny Oplysning skal benyttes, og om Sagen skal udsættes derefter, eller om den kan benyttes strax. I sidste Tilfælde fortsættes Forhandlingen; i første kan den, om fornødent, begynde forfra ved næste Retsmøde.

§ 52.

Vidner, som det ved saadan Kjendelse tilslæbes at føre, ere pligtige at møde efter Tilføjelse med det Barfel, Retten i det enkelte Tilfælde finder tilstrækkeligt.

§ 53.

Tre afhørte Vidner døde, eller kunne de af anden Grund ikke personligt afhøres, afgjør

Retten, om Vidnets tidligere Forklaring bør oplæses.

§ 54.

Det Samme gælder om en Medtillæts Udsagn.

§ 55.

Retten's Skriver optegner Forhandlingernes Gang, Vidnerens, de Sagkyndiges og Anklagedes Udsagn optegnes ikkun efter Formandens Befaling.

§ 56.

Naar Forhandlingerne ere sluttede, giver Formanden Befaling til, at Retsalen rømmes af Alle, undtagen Retten's Medlemmer og Skrivere, hvorpaa Retten raadslaer om Dommens Afstgelse.

§ 57.

Formanden bestemmer den Orden, i hvilken Retten's Medlemmer skulle udtale deres Mening; dog skal det verles mellem de af Landsstinget og de af Høiesteret valgte Medlemmer.

§ 58.

Dommerne ere ikke bundne ved de i den almindelige Lovgivning fastsatte Regler om Beviis, men afgive Dommen efter deres paa den forudgaaede Behandling støttede Overbeviisning.

§ 59.

Anklagede kan kun dømmes for de i Anklageskriftet nævnte Forbrydelser.

§ 60.

Oplyses under Sagens Forhandling andre Forbrydelser, hvori Anklagede har gjort sig skyldig, kan han, efter at være frifunden i den af Rigsretten paadømte Sag, fængsles ifølge Formandens Beslutning.

§ 61.

Forfaavidt Noget er anklaget for en Forbrydelse, kan Dommen kun lyde paa Straf eller fuldstændig Frifindelse. Erstatningskrav,